

quidē locum denotat. Est iste heri, pridie, hodie, cras, & reliqua id genus, quae ad Quando conunteruntur, quod tempus significat. Sub hæc est ac cumbere, sedare, sedere, quæ ad situm esse trahit. sicut esse autem huiusmodi est corporis collocatio. Tum usitata esse, armata esse, anulumque gestare occurrit: tunc ad Habere trahitur: habere enim est natura citius natura collocatio. Deinceps uerberare, calificare, refingere obtingunt: quæ ad Agere promouerunt. Postremo cum dealbari quædam eadem uiderent, ad Pati ea redegerunt, quod quidē nihil aliud est quam ab altero cōmutari: quemadmodum efficere in re quæpiam uerari, studiumque atque operā in ea ponere. Quocirca decem hæc demū in uniuersis cōmunitatibus collegerunt. Essentiam, Q. quantitatē, Q. qualitatē, ea quæ Cum aliquo conunterunt, Vbi, Q. uando, Situm esse, Habere, Agere, ac Pati, itaq; res omnes in harum cōmunitatibus aliquæ cadunt. Categorias autem eas Graeci ideo nuncuparunt, quod in eorum quæ sub ipsa subiecta sunt aliquo dicatur. Has ergo Categorias Aristoteles tradidit, in quarū explicatio quendam etiā uocū nobis non uistitariū quæcumq; ab usu quotidiano, & populari dicendi consuetudine ptocul abhorrent mentionē intericit, Generis, Species, Differentes, Proprii, & Acci dentis. Humanitas ergo atque ut philosophum decebat agens Porphyrius, hunc libellū cōficit, quo quidq; uox designet exponit: his autē perceptis, quæ ab Aristotele de Categoris tradita sunt, facilius sp̄cificamus. Atque hoc quidē est Porphyrii institutu. Hunc aut uerbū introductio nō nominis inscripti, quia uia quædam est ad Philosophiā uniuersam. Nam reliquias commentatoris omnibus qui sunt de differentiatione instituti Categoriz præponit, atque has ipsas introductio antecedit. Quod uero philosophi in rebus omnibus effectuerunt (reduxerunt) enim omnia ad primas cōmunitates decem, ut nihil plane sit quod non sub unam earum aliquam cadas: id ipsum Grammatici in uocibus præstiterunt. Cū enim uellent infinitu uocū moltitudinem una uia, atque una coēfessione naturā cōstringere, qualidā ad nominis, alias ad verbi classes redegerunt: atque ita luas illas odo orationis partes expleuerunt. Si Porphyrius uoces omnes significatioē prædictas, prater individuū quis ipsa uia quoque significant, quinario numero circundulat: sub quo omnes que significant, reducuntur. Ac de Philo sophia quidē & eius partibus , quāmque habeat perfectionē, sat multis dicta sunt. Sequitur ut de his que Philosophi mā iuxta την πρᾶται χρονικὴν ἡγεμονίαν εἰσὶ απεpellant, quasq; nostri: si hęc forte tractant, prefationes uocare sunt soliti, dicitū effe uideatur. Ea aut finit huiusmodi, instituti, utilitas, opus legitimū, ordo, inscriptionis causa, partito in capita, præceptionis docendi, modus & ad aliquid partē relatio. Hæc aut libi præfanda constituerunt, nō quidē redundans quicquid, & reliquis artibus alienū sint cōmenti: sed ut acrius auditores animarent, ardenterq; difflueret studio incenderent. Siquis enim quidpiam legat operisq; ignorat propositū, remissa ac uelut sotpia alacritate medio in cursum concidet: eodemq; modo hallucinabitur, ut uiatores qui longā uia, eāq; sibi incognitā ingressi, nonnunquam uehementer aberrare solent: eam igitur ob caſam libri tradunt institutum ac docent. V erienim uero non cōtinuit quæ instituti rationē nouerit, propenso animo in aliquid opus incubet, ni prius quē inde fit perceptus fructu intelligat, atque idcirco utilitatem lexu exponunt. Iā uero quanquam hæc perspicimus, has temus tam ac de ipsa utilitate diffidimus, nisi ueteris iusti esse opus persuasum habuerimus, eius quē eruditioē præstat: fuisse nouissimum, ut Aristotelis, aut Platonis. Oia. n. quæ ab illis literari tradita sunt monumentis utili esse credimus, idcirco si h̄e genuinum opus quæsumus. Q. ubus sane intelleximus quædam de ordine & dispositione operis existit questionis subdificilis, num primū id, an secundū de beamus cōstituere: ob eāq; caſam operis collocationē explicant. Porro autem libri inscriptionē explanat, quod ea breuter operis instituti cōsueatur. Præterea ad quā poissimum etiam partē referatur

exponunt, ut ad quid ualeat intelligatur. Explicati igitur cū sit à nobis, atq[ue] redditia caufa, quamobrem h[ab]et prefari Philosophi soleat, iam tēpus est ad huius operis ~~præceptum~~ acce-
dere. Instituit ergo hoc loco Porphyrius quinq[ue], quædā
uoces tradere, quibus res omnes cōprehenduntur, quæc in
naturis omnibus cernuntur. H[ab]et uero sunt, Genus, Species,
Differētia, Proprium, & Accidēs. Et porrō utilis hic liber ad
Philosophiā. Ea n. tradit qu[od] in formis sua ui[n]d[u]m, &n[on] in
bus satis magna uis ad formas constitutandas infusa est. Ab iis
uero quæ ut constet, ac cohærent formas efficiunt, demon-
strations plurius. Q[uod] uābōre de demonstratione dilectipat, quæ ipsa plurimi ad percipiendā Philosophiā uniuersam
potest. Demonstratione enim illius extrema cognoscimus.
Ella autē genuinū hunc libellū, aperta ad dilucidā declarat elo-
cūto, quodq[ue] in aliis libris quætionem quod hoc opere ex-
pli cantur facta mentio sit, ac quod Chrysaorium alloquatur:
cum aliis quodq[ue] Cōmentarios defpondit, hunc etiā
hor cuius dētempore huiusmodi quampliā ob causam alloqui-
tur. Preceptor Chrysaorii erat, Porphyrius. Isq[ue] in ingenuas
disciplinas prosteretur, em rogauit Chrysaorius, ut Aetna
ignes atque incendia perscriberet, tumq[ue] peregere abiit. Eo
tempore Chrysaorius incidit in Aristotelis Categories quasdam
quarum illi sententia cu[m] assequi non posset, p[er] litteras id Por-
phyrio, qui in fort[er]e eo in loco diuersatibus, indicauit: rogi-
tans si quod politicus era de Aeting ignibus cōscilicet, ad se
uenient: si lecus, introductio ne quampliā conferberet, qua
adiuvt Aristotelis Categories ratione aſſeretur. Q[uod] uod
ei cu[m] denegare nō posset Porphyrius, hunc libellū cōscipit,
eumq[ue] ex Platoniis libris illīde penè verbis h[ab]uit. Quibus ex
rebus, genuinum hunc esse Porphyriū librum, per priu[ate] potest.
Collocatione aut̄ hic liber ceteros omnes antecedit. Nā si
ad Categories Aristotelis percipiēdas uia aperi, quæ in fini-
plicibus uerbis uentur: illāq[ue], differendi rationis fuit ini-
tia: perspicuū est librum, hunc diffinitione esse differēdi ras-
tione priorē. Q[uod] uocaria merito illi præponitur. Ac de ordi-
ne quadam libri satis dictum est. Introductio nō nominis
ne inscribitur, atque existit quæfatio quamobrem indeterminate
ita inscripserit. Obscurū quippe est Grāmatiā'ne, an Rheto-
rica, an differendi rationis fit introductio. Dicitur ergo, nos
præstantes res atque egregias indeterminate significare sole-
re, ueluti cum Homerū designamus poetā per excellentiā
præstantiamq[ue] dicimus. Q[uod] uobis ergo quo minus qui
Philosophiā effet designarius, infinito eam nomine per
excellentiā nūc uenparet. Præterea, quod omnes fatentur, in
introductio artis aut scientiæ aliquicū, procul dubio introduc-
tio est: ut Philosophiā ars est artū, & scientiū scientiā.
Qui ergo satis bene poterat quod nos ad illam introduc-
tus era, & per eā ad ceteras omnes artes ac scientias (si mo-
do era eis definito) unius duxantur artis introductio
librum inscripſit? Atque h[ab]et quid haedens. Tres aut̄
in partes uniuersum hoc opus distributū est, in quarum pri-
ma uoces quinque exponit. In secunda duobus eas modis
inter se cōmitib[us] docetq[ue]: quid peculiare, quidq[ue] proprium il-
laz inter se habeant; ueluti qd sit generi cōmune, quid forme,
quid proprio, quid differētia, & quid accidēti. In tercia quid
omnibus inter se cōmune sit. Q[uod] uante quā aggrediarū
principiū libri institutum attingit, eiusq[ue] utilitate in aperi, ac
modū præceptionis explant. Nempe futurum simplicem eu-
atque enucleatum, primāq[ue] accommodatū introducuntur.
Referunt autem hic liber ad Philosophiā de differēdi ras-
tione instrumentū: ea enim exponit quā ad necessariā cōclu-
sionis cōducunt initia, cuius genus argumentū est ratione cō-
clusum, quod copulat eis orationis species, quodq[ue] rursum
genus orationem habet. Præterea ad Aristotelis Categories
introducit, quā ad differēdi rationē pertinet. Differēdi au-
tem ratio instrumentū est, nō pars Philosophiā, ut aliās di-
cemus.